

ПОСТАНОВА
від 14 серпня 1996 р. N 959
Київ

Про затвердження Положення про обов'язкове
особисте страхування від нещасних випадків
на транспорті

(Із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ
N 2011 (2011-98-п) від 18.12.98)

Кабінет Міністрів України п о с т а н о в л я є :

1. Затвердити Положення про обов'язкове особисте страхування
від нещасних випадків на транспорті, що додається.

2. Комітету у справах нагляду за страховою діяльністю
провести перевірки розрахунків страхових тарифів, які
застосовуються страховиками, що отримали ліцензію на здійснення
обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на
транспорті, щодо їх відповідності із Законом України "Про
страхування" (85/96-ВР) та Положенням про обов'язкове особисте
страхування від нещасних випадків на транспорті.

3. Визнати такими, що втратили чинність, такі постанови
Кабінету Міністрів України:

від 2 березня 1993 р. N 155 (155-93-п) "Про обов'язкове
особисте страхування на повітряному, залізничному, морському,
внутрішньому водному і автомобільному транспорті" (ЗП України,
1993 р., N 6, ст. 113);

від 30 березня 1994 р. N 194 (194-94-п) "Про внесення змін
і доповнень до постанови Кабінету Міністрів України від
2 березня 1993 р. N 155" (ЗП України, 1994 р., N 7, ст. 180);

від 28 червня 1995 р. N 469 (469-95-п) "Про внесення змін
і доповнень до постанови Кабінету Міністрів України від 2 березня
1993 р. N 155" (ЗП України, 1995 р., N 9, ст. 231) в частині
страхування пасажирів залізничного, морського, внутрішнього
водного, автомобільного і електротранспорту (тролейбусів), а
також водіїв, машиністів, провідників поїздів (у тому числі
приміських та метрополітену), членів команди суден, працівників
бригад медичної допомоги.

Прем'єр-міністр України
Інд. 67

П.ЛАЗАРЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНЕ
постановою Кабінету Міністрів України
від 14 серпня 1996 р. N 959
ПОЛОЖЕННЯ

про обов'язкове особисте страхування
від нещасних випадків на транспорті

1. Цим Положенням визначається порядок здійснення
обов'язкового особистого страхування від нещасних випадків на
транспорті (далі - обов'язкове особисте страхування):

пасажирів залізничного, морського, внутрішнього водного,
автомобільного і електротранспорту, крім внутрішнього міського,
під час поїздки або перебування на вокзалі, в порту, на станції,
пристані;

працівників транспортних підприємств незалежно від форм
власності та видів діяльності, які безпосередньо зайняті на
транспортних перевезеннях (далі - водії), а саме:

водіїв автомобільного, електротранспорту: машиністів і
помічників машиністів поїздів (електровозів, тепловозів,
дизель-поїздів);

машиністів поїздів метрополітену, провідників пасажирських

вагонів, начальників (бригадирів) поїздів;
поїзних електромонтерів;
кондукторів;
працівників вагонів-ресторанів, водіїв дрезин та інших
одиниць рухомого складу;
механіків (начальників) рефрижераторних секцій (поїздів);
працівників бригад медичної допомоги.

Обов'язкове особисте страхування не поширюється на пасажирів:
морського і внутрішнього водного транспорту на прогулянкових
лініях;

внутрішнього водного транспорту внутрішньоміського сполучення
і переправ;

автомобільного і електротранспорту на міських маршрутах.

2. Застрахованими вважаються:

пасажир з моменту оголошення посадки в морське або річкове
судно, поїзд, автобус або інший транспортний засіб до моменту
завершення поїздки;

водії тільки на час обслуговування поїздки.

3. Страховий платіж по обов'язковому особистому страхуванню
утримується з пасажиром транспортною організацією, яка має
агентську угоду із страховиком, на лініях залізничного, морського,
внутрішнього водного, автомобільного та електротранспорту на
міжобласних і міжміських маршрутах у межах однієї області,
Автономної Республіки Крим у розмірі до 2 відсотків вартості
проїзду, на маршрутах приміського сполучення до 5 відсотків
вартості проїзду.

Кожному застрахованому транспортна організація, що виступає
агентом страховика, видає страховий поліс. Він може видаватися на
окремому бланку або міститися на зворотному боці квитка. У
страховому полісі зазначається:

вид обов'язкового страхування;

найменування, адреса, телефон страховика;

розміри страхового платежу та страхової суми.

При страхуванні пасажирів усіх видів транспорту міжнародних
сполучень страховий платіж включається у вартість квитка і
утримується з пасажиром транспортною організацією у розмірі до 2
відсотків вартості проїзду в національній валюті України.

У разі коли квиток повністю реалізується за іноземну валюту,
страховий платіж включається у вартість квитка і утримується з
пасажиром у цій же валюті.

Пасажири, що мають право на безкоштовний проїзд відповідно до
чинного законодавства, підлягають обов'язковому особистому
страхуванню без сплати страхового платежу і без отримання ними
страхового полісу.

Страхові платежі, одержані від пасажирів, перераховуються
транспортними організаціями страховикам, які одержали ліцензію на
здійснення обов'язкового особистого страхування в Укрстрахнагляді
та уклали агентську угоду з цими організаціями.

У разі перевищення обсягів страхових платежів над виплатами
страхових відшкодувань страховики відраховують транспортним
організаціям до 50 відсотків зазначених сум згідно з укладеними з
ними договорами на фінансування запобіжних заходів, спрямованих на
зменшення травматизму на транспорті. (Пункт 3 доповнено абзацом
сьомим згідно з Постановою КМ N 2011 (2011-98-п) від 18.12.98)

4. Страхувальниками водіїв є юридичні особи або дієздатні
громадяни - суб'єкти підприємницької діяльності, які є власниками
транспортних засобів чи експлуатують їх і уклали із страховиком
договори страхування.

Страховий платіж по обов'язковому особистому страхуванню
водіїв на залізничному, автомобільному та електротранспорті
визначається у розмірі до 1 відсотка страхової суми за кожного
застрахованого.

5. Відносини між транспортними організаціями та страховиками
щодо страхування пасажирів і водіїв визначаються укладеними між

ними агентськими угодами та договорами страхування.

6. Розмір страхової суми для кожного застрахованого становить 500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. (Пункт 6 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ N 2011 (2011-98-п) від 18.12.98)

7. Страховими випадками є:

а) загибель або смерть застрахованого внаслідок нещасного випадку на транспорті;

б) одержання застрахованим травми внаслідок нещасного випадку на транспорті при встановленні йому інвалідності;

в) тимчасова втрата застрахованим працездатності внаслідок нещасного випадку на транспорті.

Якщо випадки, зазначені у підпунктах "а", "б", "в" цього пункту, сталися внаслідок неправомірних або навмисних дій застрахованого, вони не вважаються страховими і страхова сума при цьому не виплачується.

8. Страховики виплачують страхові суми:

а) у разі загибелі або смерті застрахованого внаслідок нещасного випадку на транспорті сім'ї загиблого або його спадкоємцю у розмірі 100 відсотків страхової суми;

б) у разі одержання застрахованим травми внаслідок нещасного випадку на транспорті при встановленні йому інвалідності:

I групи - 90 відсотків страхової суми;

II групи - 75 відсотків страхової суми;

III групи - 50 відсотків страхової суми;

в) у разі тимчасової втрати застрахованим працездатності за кожен день - 0,2 відсотка страхової суми, але не більше 50 відсотків страхової суми.

У разі смерті або встановлення інвалідності застрахованому після тимчасової втрати працездатності та отримання ним страхового відшкодування потерпілому або його спадкоємцеві виплачується різниця між максимальною страховою сумою, передбаченою підпунктами "а" і "б" цього пункту, та вже отриманим відшкодуванням.

9. Транспортна організація на кожний нещасний випадок, що стався із застрахованим на транспорті, повинна:

скласти акт про нещасний випадок із застрахованим водієм (форма Н-1, передбачена Положенням про розслідування та облік нещасних випадків, професійних захворювань і аварій на підприємствах, в установах і організаціях, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 10 серпня 1993 р. N 623 (623-93-п));

скласти акт про нещасний випадок із пасажирями галузевого зразка;

видати довідку потерпілому (що мав право на безкоштовний проїзд відповідно до чинного законодавства) із зазначенням відомостей про страховика (найменування, адреса, телефон).

10. Виплата страхової суми застрахованому здійснюється страховиком на підставі заяви застрахованого (його сім'ї або спадкоємця) про її виплату, акта про нещасний випадок, листа непрацездатності або довідки спеціалізованих установ про встановлення інвалідності, у разі загибелі чи смерті застрахованого внаслідок страхового випадку - копії свідоцтва про смерть та документа про правонаступництво для спадкоємців, а також страхового поліса або документа, що його замінює (для пільгових категорій пасажирів - документа, що підтверджує право на пільги).

Страхова сума виплачується не пізніше як через 10 діб з дня одержання необхідних документів через касу страховика або перераховується на розрахунковий рахунок, зазначений застрахованим у заяві, відповідно до рівня неоподаткованого мінімуму доходів громадян на день виплати.

Страхова сума виплачується незалежно від виплат по державному соціальному страхуванню, соціальному забезпеченню та в порядку відшкодування збитків.

11. Спори між страховиком, страхувальником і застрахованим

(його спадкоємцем) щодо виплати страхової суми вирішується в установленому законодавством порядку.

12. Мінтранс, підприємства, установи та організації, діяльність яких пов'язана з експлуатацією транспортних засобів на залізничному, морському, внутрішньому водному, автомобільному і електротранспорті, постійно інформують пасажирів про порядок та умови здійснення обов'язкового особистого страхування, одержання страхової суми в разі нещасного випадку.